

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΜΑΡΗ HANSOM

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΣΕ

ΑΙ, ναι... 'Επί τέλους τόν κρατώ ! συλλογιζόταν ο Τζάκ Μπάρντλεμ, με κρανή χαρά, καθώς έτρεχε τόν ταξί. Δέν θά μού ξεφύγη αυτή τή φορά !...

'Ο Τζάκ είχε πάει στό σταθμό τής Βικτωρίας και μόλις ο Φίλσον αποβιβάστηκε, προτού προλάβει άκόμα νά συναντήση κανένα στό Λονδίνο, τόν είχε πάρει μαζί του σ' ένα ταξί, μέ τήν πρόφαση ότι έπρεπε νά τού μιλήη άμέσως. 'Ανάποτος, ο Φίλσον τόν είχε ακολουθήσει.

— Σέ είχαμε ξεγράψει από τή ζωή, είτε ο Τζάκ γελώντας. 'Αλλά έμαθα από τή Θέλια, ότι έγινε; καλά στην 'Ελβετία. Πραγματικάς φάνασσα λαμπρά στην ύγεια σου.

—'Η Θέλια δέν έμεινε ικανοποιημένη από τήν δεκάβια τής θεραπείας μου τού 'Ελβετού γιατρού. 'Εμπνεύει νά επισκεφθώ έναν ειδικό, εδώ στό Λονδίνο.

—Τό ξέρω. Μού είπε μάλιστα, ότι άν τυχόν ή γνώμη τού ειδικού γιατρού δέν είνε ικανοποιητική, τής υποσχέθηκες πώς θά διαλύσης τή μηνητεία σου μαζί της και πώς θά επιστρέψης στην 'Ελβετία, χωρίς νά ζητήσης, νά τήν ξεαναθή. Είνε αλήθεια αυτό ;

— Ναι. 'Αλήθεια είνε.

— Σέ αναγγέλλω ! Είνε εύγενικό τού φερόμαί σου. 'Αλλά, από τά άκριβώς υποφέρες ;

— Νά, μπορώ νά πείσω νεκρός από στιγμή σέ στιγμή ! άπάντησε ο Φίλσον γελώντας. 'Αλλά δέν μού λές πού τηγάνισμα τώρα ;

— Θά πάμε σ' ένα σπιτάκι πού έχω στό Φούλχαμ. Μοναχικό και ήσυχο, κατάλληλο γιά τή συνουσία μας... Νά, φτάσαμε κούλα !

— Θά θέλη ασφαλώς νά μού μιλήση γιά τή Θέλια ; σκεψόθηκε ο Φίλσον καθώς άκούοντοσε τόν Μπάρντλεμ μέσα στό έρημο σπίτι. 'Αλλά γελούτα άν νομίζη, ότι θά παρατηθώ από αυτόν τόν γάμο.

Οι δύο άνδρες προχώρησαν σ' ένα σκοτεινό μικρό γυμνά και από εκεί μπήκαν σ' ένα δωμάτιο.

'Ο Τζάκ δέν είχε σκεφθώ από πέν τι στάση έπρεπε νά κρατήσθη. 'Ενα μονάχα ήξερε. 'Επρεπε, γιά τού λογαίόνου τής Θέλιας, νά μεταποιηθώ μέ κάθε τρόπο ο γάμος τής μέ τού Φίλσον. 'Ηταν γνωστό, ότι ο Φίλσον ήταν ένας παλιάνθρωπος, ότι ός τόσα είχε γελώσει πολλές γυναίκες, ότι τόν ήσαν διώξει από τίς διάφορες λέσχες ώς άνεκώμωχο μέλος, και κάποτε είχε μελαστογραφηθεί σ' ένα τσίχη τήν υπογραφή τού Μπάρντλεμ. 'Όχι ο Τζάκ δέν θά έπέστρεφε νά πείση και ή Θέλια θύμα αυτού τού άθλιου.

—'Όστε μέ τά σωστά σου φαντάστες, Φίλσον ! άρχισε νά λέη ο Τζάκ, ότι άν ο ειδικός γιατρός, τόν όποιο πρόκειται νά συμβουλευθώ, σου δώση πιστοποιητικό ύγείας, θά παντρευθώ τή Θέλια ;

— 'Αλλά βέβαια, φώναξε ο Φίλσον. Μή τυχόν έχεις άναφοίσεις ;

— Μιά μονάχα. Δέν θά επυτρώ ποτέ νά παντρευθώ ή Θέλια μ' έναν παλιάνθρωπο.

— Μπαι ! έκανε ο Φίλσον μ' άπάθεια. Τήν θέλω γιά τόν έαυτό σου, σίν νά λέμε ; 'Αλλά άν δέν κάνω λάθος, εκείνη άρνήθηκε νά γίνη γυναίκα σου.

Είνε λυπηρό, βέβαια, γιατί προτίμησε έμένα, τόν παλιάνθρωπο, από σένα τόν τίμο, τόν άμεμπτο !...

'Ο Τζάκ συγκρατήθηκε γιά νά μη τόν άρπάξη και τόν πνίξη. Δέν ήθελε νά κινή έγκλημα. Θά μεταχειριζόταν κάθε τρόπο γιά νά τόν άναγκάση νά παρατηθώ από τή Θέλια, αλλά δέν ήθελε νά τού κάνει κακό.

Είπε λοιπόν ήρμα. 'Αν σ' έφερα εδώ άπώρι, τό έκανα γιά νά σου πώ ότι ή Θέλια δέν θά γίνη ποτέ γυναίκα σου.

— Καί μερικό νά μάθω πώς σκέπτεσαι νά μ' έμποδίσης ;

— Άκουσε, θά σέ καταγγέλω γιά τήν πλαστογραφία έξιζου του ταξί και θά πές φυλακή. Δέν τό κατάγγελα τότε, γιατί ήσουν πάλν άφοστος... Τώρα όμως, ή θά φύγης από τήν 'Αγγλία και δέν θά ξαναγυρίσης ποτέ ή άλλοιώς...

—'Ετσι έ, Κι' έγώ σου λέω, ότι τή στιγμή πού θά τολμήσης

νά κάνης ένα τέτοιο πράγμα, έγώ θά καταγγέλω τόν πατέρα τής Θέλιας γιά μιά καταχρησή τήν όποία είχε κάνει άλλοτε. Κι' άν θέλεις νά μάθης μάλιστα, δέν διατάξω νά σου πώ, ότι ο άόλος πού ή Θέλια δέχτηκε νά μέ παντρευθώ, είνε δι κρατού τήν υπόληψη τού πατέρα τής στα χέρια μου.

— Διπλόημα, Φίλσον, είτε ο Τζάκ μέ παρικό ύφος, άν τού πείραται αυτό από πού κομμάτι πώς κρατάς στό χέρια σου δέν έχει πέρσει. Λέγο μ' ενδιαφέρει τί έκανε ο πατέρας τής Θέλιας...

Καί λέγοντας αυτά τά λόγια, ο Τζάκ μέ μιά ταχυνάτη κίνηση κλείδωσε τήν πόρτα, έβγαλε τό κλειδί και τού έγραψε στην τσέπη του. Κατόπιν, γέροντας μπροστά μέ τά χέρια άπλωμένα, σάν θηείο έτοιμο νά καταπορεύη τή λεία του, πλάσιασε άργά. 'Ο Φίλσον έγινε άτακτοχρος και θύμα πρός θύμα έκπεχθήσε όσόντου θεθήκε κοντά στό τραπέζι.

'Ο Τζάκ είχε πληρώσει πάλν. Τά δύο χέρια τού έλλεισαν άπότομα σάν ταλίδια γύρω από λαιμό τού Φίλσον, ο όποιος παρωλημένος, μέ τά μάτια γυρολιμένα από φρίκη, λιτιζόταν άσύντηος.

— Πάλεψε τοιλάχιττον σάν άνδρας ! εύριάζε ο Τζάκ. Φυλάξου ! Τά δικάδω, δέν ξέρεις σ' άσυνθή ; ... Άναόρι ! ... Άναόρι ! ...

'Ο Φίλσον δέν άπάντησε. Τό σώμα του ξαφνακά έγραψε πίσω άπάντο στό τραπέζι και έμεινε άκίνητο. 'Ο Τζάκ τότε τόν άρπάξε από τούς ώμους και τόν τρένωσε άγρια. Καί ξαφνακά, θμηθήκε τά λόγια πού τού είχε πη ο Φίλσον προητέρα: «Μπορώ νά πείσω νεκρός άπό στιγμή σέ στιγμή...»

— Θεέ μου ! τραύλισε ο Τζάκ μέ φρίκη. Είνε δυνατόν ; Νά πείθαι τάχα ;

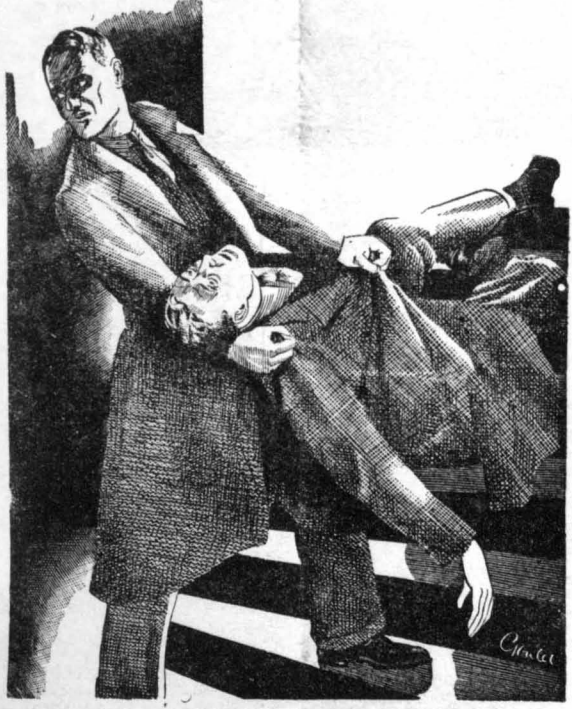
Κι' άρχισε νά κινή ότι μπορούσε γιά νά τόν συνέρξη. 'Όταν θεβαιώθηκε ότι ο Φίλσον δέν άνέπνευε πάλν, σκέψθηκε νά τρέξη νά γένη ένα γιατρός, ή γιά είδοποίησή τήν 'Αστυνομία. 'Αλλά πάλν στάθηκε διστακτικός. 'Απάντο στό λαιμό τού νεκρού είχε διακρίνει δύο κόκκινες δοίλες ; τ' άποκοιτωματα τών δεαυτίλων του ! Κι' όμως πώς ήταν δυνατό νά τόν είχε σταγγαλλήσει, άπό δέν είχε προσθήσει καλά κούλα νά σφύξη τά χέρια τού γίρω στό λαιμό του ; 'Ο Φίλσον είχε πλάσιασει άμέσως και είχε γείρει πίσω άναίσθητος. 'Όχι, άλλο; ήταν ο λόγος τού θανάτου του, τού τόνον ξαφνακά ; 'Ερωτώ; ασφαλώς ή άρρώστεια του ! 'Αλλά πώς θά δικαιολογούσε στούς άυτονομικούς τά δύο κόκκινα σημάδια στό λαιμό τού νεκρού ; Πώς θά δικαιολογούσε τήν παρουσία τους, μέσα σ' ένα έρημο, άτακτοχρο σπίτι ;

'Ο Τζάκ φοβήθηκε. Σκέψθηκε ότι κανείς δέν ήξερε, ότι ο Φίλσον είχε επιστρέψει στό Λονδίνο. 'Ετσι, άν έρωθε τού πτώμα κανείς δέν θά ή ίδω, θά νόμιζε, ότι ή διάγνωση τού γιατρού ήταν κακή και ότι γι' αυτό ο Φίλσον, σύμφωνα μέ τήν έπίσημη του, έπέστρεψε στην 'Ελβετία, χωρίς νά ζητήση νά τήν συναντηθώ πάλν.

—'Όστε μωρ !... τώρα... ή Θέλια ήταν έλεύθερη ! 'Ελεύθερη νά γίνη γυναίκα τού...

'Ο Τζάκ κατέβασε τού πτώμα κάτω στο υπόγειο. 'Εκεί, όπριξε ένα βελούδινο στόν ταξί, σίν μιά μικρή, δεύτερη άποθήκη. Σπύλωσε εκεί μέσα τόν Φίλσον, άνάσκελα, μέ τά χέρια σταυρωμένα άπάντο στό στήθος του. Κατόπιν κλείδωσε τήν πόρτα και έφυγε. Μετά δύο ώρες ξαναγύρθηκε, κρατώντας μιά βαλίτσα. 'Εβγαλε από μέσα τά έγυαλεια πού είχε φέρει, μερικάς ζωτοσκασιώδες μέ άίμο και άόβητη και μέ τά τοΰδια πού ήσχησαν σσρεμμένα σέ μιά όσχη τής άποθήκης, περισεύματα από τίς τελευταίες έπιδημιώσεις πού είχε κάνει, έχτισε τό άναγνα, στό βίβλος τού όποιου κοιτόταν ο νεκρός. 'Ετσι ήταν βέβαιος, ότι ούτε ή άποσύνθεσης τού πτωματος, ούτε κανένα άλλο τυχαίο περιστατικό θά τόν πείθαι.

Κατά τά έπιμερόματα, ο Τζάκ είχε τελειώσει τή φορμαλιστική δουλειά του και κατάκοτος έπέστρεψε στό δωμάτιό του. Σαπλώθηκε λέγες ώρες, αλλά στάθηκε άδύνατον νά κοιμηθώ. Χίλιες διού φορμαλιστικές σκέψεις τόν βασάνων. 'Ηταν ή δέν ήταν φορηός ; ... 'Ασφαλώς δέν έφτανε... Είχε συντέλσει όμως τόν θάνατο ενός άνθρώπου. 'Αδιάφορο άν ο άνθρώπος αυτός ήταν ένας άτιμος κι' άν μέ τόν θάνατό του ή κοινωνία είχε απαλαχθή από

'Ο Τζάκ κατέβασε τόν Φίλσον στό υπόγειο...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΛΑΖΕΤΕ

Ένα δροσερό στοιχείο της.

Ο Τζάκ δεν είχε το θάρρος να παρουσιάσει μπροστά στη Θέλιμα, φοβόταν μήπως προδοθή. Έγραψε λοιπόν για την ημερωτική Εφημερίδα. Τό ταξίδι τον βόηθησε ίσως μίσης και από διάστημα αυτό καθόρθου να πείσει τον άντα του, ότι δεν έπαιγε για το φέτατο του Φίλσον. Κι' έτσι με την συνείδηση ήσυχη έπέρασε τέλος στο Λονδίνο.

Στό διάστημα της άουσιας του, η Θέλιμα του είχε γράψει. Τού είχε πει, ότι ο Φίλσον δεν είχε φρανή πάλι. 'Αλ' αυτό συμπέρασμα θα ή διάγνωση στο είδατο ημερολόγιο θα ήταν άπειστηλή και ότι σύμφωνα με την ύποψη του είχε καταρτηθή από τον γάμο αυτό. Κι' έτσι ήταν ελεύθερη πάλι.

Την πρώτη του έλαση, ο Τζάκ, μόλις έπέρασε στο Λονδίνο, την έκανε στην Θέλιμα. Της μίλησε για την αγάπη του και της ζήτησε να γίνει γυναίκα του.

Επίσης και ξέγονιστοι, οι δύο νέα μηρυτευθήκανε. Πέρασαν ώρες χαρούμενες και τρυφερά άγκαλιασμένοι, μιλούσαν για χίλια - δύο πρόγραμμα.

Τέλος κάποιο μέρα, η Θέλιμα όμοιόθηκε στον Τζάκ, ότι ποτέ δεν είχε αγαπήσει τον Φίλσον και ότι αν είχε δεχθή να γίνει γυναίκα του, τότε έκανε για να σώσει τον πατέρα της, τον όποιον ο Φίλσον προμαρτοίσε με την άπειλή της άποκλήσιος, ενός νεανικού τον οσά-μιατος.

— 'Αλλά από τι άκροβύς έτασε ο Φίλσον; όρτησε ο Τζάκ. Ποτέ δεν τον έσημείωσε. Κάποτε μονάχα, που είχε γελώντας, ότι από στιγμή με ό σπυή μισούσε να πείσει αυτό νεκρός.

— 'Ο, ή θάνατος δεν είναι τίποτε μπροστά στη φοβερή άφροσύεια του! είτε ή νέα με αγνήτη φρονή. Πάθανε κλάσει κατακρήφας. 'Ηταν φροκτό! 'Επε- κρούσε κάτο άνοσθητος, σαν νεκρός... Μπορούσε να μείνη έτσι, τέσσερες ώλόληρες μέ- ρες. Κάτι τέτοιο του συνέθε έδα χάστε. Ε- χε μωλόσε με τον πατέρα μου, όταν ζαρ- νικά, σοφάριτες κάτο. Νομίζαμε πως πέθα- νε. Φαντάσασα, ή σύγχυση μας. Στιλίμα και φόρμε τους καλτέρους γιατρούς. Στην άσχη κι' ατό γελάστηκαν και έλασ πως ήταν νεκρός. 'Εμεινε διώ μέρες σ' ατή την κατάσταση και κατόν συνήλθε. Τόσο φοβή- θηκα τότε, όστε μολόντα ύπεβλήθη σε εί- δική θεορεία στην 'Ελβετία, όσώτο έπέ- μεια να τον έξτάση ένας είδικός γιατρός.

Αιτός μου έγραψε ότι θεορατείτετε τελείως, αλλά για να μη μου μείνη ή έλασιτή άμπε- βολία, θα πήγαμε να πάση τη γνώση ενός διασημου γιατρού του Λονδίνου... Θεέ μου! Τζάκ... Τι έπαθε; Γιατί φράγες; Τζάκ... Τι έπαθε; Γιατί φράγες; Τζάκ... Τζάκ...

Ο Τζάκ όμως δεν την άκουγε. Σαν τρα- λός είχε φάγει από τό σπείτη της μηροτής του. Πήρε σ' ένα μαγαζή, ήρόρασε ένα έρωφ, απίρε σ' ένα ταξή και έβασσε στο Φουόλακ, από άποκτερο έκείνο σπεί του. Την έπαινη τον όρτανε νεκρό στην κά- μαρά του με μά σφαίρα στον ώρταρο. 'Α- γάπνο στο τραπέζι ύπρηξ. Ένα γράμμα του πούρ την 'Αουίνα. 'Εδινε όδηγίες για να πάνε ίστώ σπεί του Φουό- λακ και να κατέβουν κάτο στο ύπώγειο.

Οι άσπνομικοί πήρανε. Βοήρανε ένα μουσγορτισμένο ταξομα από τουβία και πίσω άπ' αυτόν τον τοίχο, στο βασιούλιμα, τό άουαντεβιέ- μένο πτώμα ενός άνδρός. Τό πτώμα είχε άπώ άζει θεά. Βοήθηκε πε- σμένο μπόρμα, μαζέμενο στα δύο, σε μά όσση της άσπρηξ!...

Φάινεται ότι ο διατυρισμένος Φίλσον, άγάννο στην ταραχή του, είχε πάθει κρέα κατακρήφας. 'Όταν συνήλθε, θεθήθηκε θαμμένος ζωντανός μέσα στο σπεί έκείνο χώρο. Φαντάζεται κανείς πόσο τρομερός ύπρηξ ό θάνατός του...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΞΥΠΝΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

- Σημείο άλάναστο...
- Φάινεται, πως ό πλοάνος νοκάφης μας που ήθε χθές, δεν είχε παντρευμένος!
- Ναι, άνδρα μου!... Πώς τό κατάλαβε όμως;
- Μά... τον έλέπε διακρωός εθίμο, και τον άκούω πάντα να τρα- γουδίη!
- ...
- Μεταξύ άλλων:
- Τι ιδέα έχεις, Γιάννη, για έναν άνδρα που παντρεύεται μονάχα για την προκά;
- Χι... τον δικαιολογώ!... Ζητιά προκαταβολικά ό άνδρατος... φρηική όδηγία για τη μασηρή ζωή που τον περιμένει!...

'Από άόρτηση μιάς σουφραδέσσας:
— Μάλιστα!... Θέλωμε ίσα διακωματα με τοίς έγωιστάς άνδρες!... Είνε δια του άδλω, τυπώτου, χωμερτές!... Και με τς άφρωτου τον δικαιο πόθο μας να έξισωθώμε σ' δια με άούτος!...

—'Η γυναίκα μου, ή Σάρρα, έγκατάλειψε τό άγρόκτημά μου, δίχως να της κάνω τό παραμικρό. Είδοποιώ, λοιπόν, ό- λους τοίς συγγενείς και φίλους μου, άκόμα κι' όλους τοίς περαστικούς ξένους, ό όποίοι θα διαβάσουν την άγγελία μου στή, ότι δεν άναλαφθάνω στο μέλλον καμιά άποκρέσει, ύ- λική ή ήθική, την όποία θα δημιουργήση ατή έκμεταλλευο- μένη τ' όνομα μου. 'Επίσης δηλώ, ό ό άνθρωπος, ό όποιος θα την περιθάλμη θα γίνει έχθρός μου.

Την προτίτηση ατή είδοποίησε την έδομοσίωσε τελευταίως στις έφημερίδες ένας 'Αμερικανός κρηματίας.

Ένας έμπορος από τό Υορκσάφ χωροσώτες, έλασε 50,000 λίρες και μόνό 5 σέλλινια στην αθή λίρα ήταν σε θεοί να πληρώση στους πι- στωτάς του.

— 'Ηταν όμως φιλάτιμος και δεν άνεχόταν ατήν την προσιολή: 'Εργάστηκε λοιπόν στα λιμένα σε διάφορες σπέρτες, δουλέσε, μάζερε τα χρίματα που χωροσώτες και εκάλοσε όλοις μαζί τοίς πιστωτάς του για να τοίς έξοφώλη.

— 'Εκείνο όμως τόσο πολύ συγανήθηκαν από την εβουνοβία του, όστε όχι μόνον δεν δέχθηκαν τα χρίματα, αλλά προσεφέρθηκαν να παραθέσουν κι' ένα γέμια προς τιμήν της γυναίκας του, ή όποία έτιχε να γιωτήση την μέρα ατή τα γενεθλιά της.

— Στην πόλη της Ούγγαριος Κουεντεντ- μός γεννήθηκε τελευταίως ένα παιδάκι, με μά τελεία όδο:νοσαστήά από 32 δόντια!

— 'Από πολλά χρόνια πριν ήταν γνωστό, ότι τα κροττά κροέχουν μά σπάνια και τολύτηνη ούσία, γνωστή με τό όνομα εκαρ- τίνης.

— Την ούσία ατή οι έπιστήμους κατόρ- θωσαν τόρα τελευταίως να την άπονομά- σουν.

— 'Η 'εΚαροτίνης όμως ύπάχει στα κρο- ττά σε τόσο λίγη ποσότητα, όστε από ένα άμάζε γεμάτο κροττά μπορεί να έλαχθή μόνον μισή όα έξ αήτης.

— Οι είδικοί έλάζουν ότι σε λίγον καιρό θα κροέχουν να κρολορήσουν την κρο- τίνην στην άγορά.

— 'Ο' άποτελή τό τονοκτώτερο φάρμακο α' αυτό γιατί περιχει διακίνες: Α σε μεγάλη ποσότητα. Με την διαφορά μόνον ότι θα ύοσση πολύ άουβά.

— 'Η διοικηρία των τεχνητών λαογυ- νών είναι πολύ διαδεδομένη στη Γερμανία και την Άυστραλία. Κατακομίζονται από άουτοσώ και χάλιβα κι' άντακαθήστον θα- μίσια τοίς φυσικός λαογυγας.

— Σήμφωνα με την τελευταία θέληση του Σάμ Ράις, ενός Νέγρου, ό όποιος πέθανε στην 'Αμερική τό 1931, κείνη διακρωός, από τότε, στο μνήμα του μά ήλεκτοική λάμπα.

— 'Επίσης ό ταχυδόμενος ένατοβήει κάθε βράδι στο ύμνημα του τα φύλλα της έφημερίδας 'Εστάνια Ραζέττα, την όποία ό μειστάς, λί- γες μέρες πριν πεθινή, είχε γραφή συνδραμής... για είκοσι χρόνια!

— 'Ο σκύλλος Μάάις, ό όποιος άκούσθησε τον κήρυό του, κατά τον παγκόσμιο πόλεμο, είχε παρασημορτηθή στη Γαλλία, έπ τό πεδίον της μάχης, γιατί είχε είδοπαήσει έρωραός και κατ' έπαλήτην τέ σημηματικά στρατηγία για την προσέγγιση των Γερμανών.

Τό σωλλί αυτό κροέχσε τελευταίως στο Τένουον του 'Οξιο και ό κρωός του πήρε συντάξ 1500 φράγκα τό χρόνο!

— Συχνά, όταν μά μύγα παση στον ίστώ της άράχνης, ή άράχνη πληθαίει και χύνει έπάνω της ένα δηλητηριώδες ύγρο που την νεκρω- νη δίχως να την σπώτην.

— Αυτό συμβαίνει, όταν ή άράχνη είνε χορτάτη. 'Αντιθέτως όταν πενήνη άμώσως μετά τό πάσιμο της μύγας της, ρουφάει τόσ θεορ- τικός κι' ατό χυμώός από τό σώμα της, μεταβλήοντάς την έσω σ' ένα κοίμο κομφορά.

— Σ' ένα άπομαρτυρημένο χωριό της Άντικης Μογγολίας, μά μεγάλη παχόδα έχει χτισθή με τ' ά πτώματα των ένορτων όχτώ γενών!

— Κάθε φορά δηλαδή που πέθανε κι' από ένας κάτοικος του χω- ρίου... προχωρούσε τό χτισίμο της παχόδας, έτσι, όστε σήμερα ή πα- ρόδα ατό έχει μέσα στους τοίχους της 5,000 σκελετούς!

— Ένας εφοκωτός έπιστήμων ύποστηρίζει, ότι τα έγγωρδα όργανα ύποδοθηθην την άνάπτυξη των μαλλίων, ενώ άντιθέτως τα πνευστά προ- κολών τη φαλάκρη.

- 'Ας τό έχουν λοιπόν ύπ' όρην τοίς οι μουσικοί.
- Τα όλογα φροδύνα ύπερβολικά να μικρά ποσότητα.
- Στο Μπλόκατον της 'Αγγλίας, κατά την διάρκεια μάς κούφρας, στο Ιπλοδρόμιο, ένα από τα όλογα, ποτρηχαν, μό- λις άντελήθη ένα ποτίμα να τρέχη άνάμεσα στα πόδια του, τόσο πολύ τρωμάσε, όστε δούσενο τό τρέξιμό του και πέταξε κάτω τον άνουάτη του, ό όποιος τραυματίστηκε σοβαρώς.